

sammen med det, Udvalgets Medlemmer og Rigsdagens Medlemmer mener, er jo ikke sikkert, men Administrationen har vel endnu Ret til selv at ordne disse Ting. Udvalgets Henstilling skal, som sagt, blive taget til Følge.

Den ærede Ordfører vilde paavise, at Budgettet for det danske Udenrigsministerium var forholdsvis højt, f. Eks. i Forhold til Sveriges, der i 1925—26 var paa 5,8 Mill. Kr. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at paa det svenske Statsregnskab opføres Udgifterne i dansk Mønt til 6 559 487 Kr. og i svensk Mønt 6 526 853 Kr. Men jeg haaber ikke, man vil tvivle om, at Udenrigsministeriet vil sørge for at tage sig alle disse Sparebestrebelsers til Efterretning, som nu altsaa er det ene fornødne i Øjeblikket.

Med Hensyn til Norge vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at man der ikke paa Budgettet opfører Udgifter til Dyrtidstillæg, heller ikke Forrentning af Statens Ejendomme, altsaa Gesandtskabshuse, og Bidrag til Pensionsbyrden og lignende opføres ikke paa Fagministeriets Budget. Det gør vi derimod, og det gør en Forskel. Men jeg har i disse Dage faaet sendt en Udvalgsbetænkning fra Norge, hvorefter selv det agrariske Parti deroppe mener, at man bør gaa op med Udgifterne til Udenrigstjenesten.

Jeg kan altsaa modtage de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag og det af et Flertal stillede Ændringsforslag, hvorimod jeg ikke kan modtage det af det ærede Medlem Hr. Niels Petersen paa det radikale Partis Vegne stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlems Argumentation kan jeg heller ikke anerkende. Men at optage en Debat om dette er unødvendigt. Det har vi debatteret i 1921 og ogsaa ved første Behandling.

De Spørgsmaal, der stilledes til mig af det ærede Medlem Hr. Axel Dam, tror jeg ikke, at jeg behøver at svare paa, for jeg kan ikke rigtig opfatte dem i Alvor.

Ordføreren (Holger Andersen): Den højtærede Udenrigsminister begyndte indledende med at sige, at han modtog de stillede Ændringsforslag med en vis Tilfredsstillelse, naar han tænkte paa den skarpe Østenvind, der havde blæst i Salen ved Lovforslagets første Behandling. — Østenvinden havde jo sat sig ret stærke Spor i nærværende Lovforslag. Imidlertid kom disse Ændringsforslag med al den Vægt, som Enstemmighed betød. Jeg vil gerne understrege denne Sætning af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, understrege den paa

Baggrund af, at det i Aartier er første Gang, der med fuldstændig Enstemmighed i det danske Folketing er vedtaget en Lov om Udenrigstjenesten. Derpaa ligger Vægten, deri har den højtærede Udenrigsminister Ret.

Jeg har ikke sagt, at Forhandlingerne i Udvalget havde været en Idyl. Dette Ord faar staa for den højtærede Udenrigsministers egen Regning. Jeg ved ikke, hvilken Udtalelse fra min Side der har foranlediget den højtærede Udenrigsminister til at udtale, at det kunde se ud, som om det havde været en Idyl i Udvalget. Der har været Meningsforskel om baade det ene og det andet i Udvalget. Men det er rigtigt, at der om selve Hovedlinien, Retningslinierne for dansk Udenrigspolitik og for den Maade, paa hvilken Organisationen burde indrettes, indenfor Udvalget har hersket fuldstændig Enstemmighed.

Den højtærede Udenrigsminister fremhævede stærkt, at det Lovforslag, han havde fremsat, havde været en Nedskæringslov; nu var det blevet en Organisationslov, og derefter dvælede den højtærede Minister meget indgaaende ved de forskellige Udtalelser, der er fremsat i Betænkningen. Ministeren kunde fuldt ud slutte sig til den Grundopfattelse, som atter fastsloges i Betænkningen, nederst paa 2den og øverst paa 3die Side, og som Kommissionsbetænkningen af 1921 havde været et saa fuldgyldigt Udtryk for. Men man kunde ikke forvente, at en saadan Overgang i en ny Epoke kunde virkeliggøres paa een Gang. Nej, det kunde man ikke vente, og Udvalget mener ogsaa ved de Udtalelser, som den højtærede Udenrigsminister citerede, at have taget fuldt Hensyn hertil. Men der har ikke været nogen Meningsforskel indenfor Udvalget, partipolitiske Standpunkter ganske ufortalt, om, at man maatte anse det for nødvendigt at understrege paa ny det Hensyn, hvormed hele den mægtige Udvidelse i 1921 overhovedet var begrundet, Hensynet til det økonomiske Moment, paa hvilket Omraade Udenrigstjenesten naturnødvendigt maatte søge Kompensation for den Begrænsning og Indsnævring af den hævdundne, diplomatiske Tjeneste, som de politiske Forholds Udvikling i det sidste halve Aarhundrede havde ført med sig.

Den højtærede Udenrigsminister henviste til den Tilfredshed, der havde raadet indenfor Erhvervene, ikke blot med Udenrigsministeriet i Almindelighed, men ogsaa med Hensyn til det Lovforslag, den højtærede Udenrigsminister havde fremsat. Han nævnte, at Erhvervene havde givet Til-